

AARSCHOT 20 september 15

© EVER

Eigen berichtgeving

Warre Moons in een Babel+ met Jean-Marie Dedecker te Aarschot.

Na afloop geen tijd voor babbel over LDD...

Warre Moons en het monument Jean-Marie Dedecker - ~1952

Warre Moons organiseert in de loods naast De Knoet te Aarschot regelmatig een Babel+ met bekende personen. Zondag 20 september 2015 om 11 uur was het de beurt aan Jean-Marie Dedecker. Anderzijds is er in Aarschot de partij van Jean-Marie -LDD- die van haar voorman zou mogen verwachten dat hij, na de "Babel+" wat partijpolitieke acties zou ondernemen, maar dat gebeurde niet. Fred Dekeyser, de trouwe LDD soldaat van Jean-Marie, reageerde achteraf dat het spijtig was. Blijkbaar was de reservatie in een restaurant belangrijker dan een babbel met mensen, zoals deze redactie, die Jean-Marie nog enkele vragen wilden stellen.

Passages uit de levensloop Jean-Marie Dedecker.

Tijdens de "Babel+" tussen de moderator Warre Moons en Jean-Marie Dedecker, werden zowaar de gezellige passage uit het leven van de politicus belicht. Globaal genomen was het een animatiegesprek,

veel over sport, weinig of niets over de politiek, over LDD zelfs helemaal niets. De Loods was overwegend bemand door een ouder publiek, zelfs veel vijftig plussers. In de Babel+ heeft de moderator niets van de "hot items" die verschenen in het boek "De Buffel" van april 2009 van Raf Sauviller, aangesneden. Het moest een soort 7e dag van De Knoet worden.

Positief.

Het werd in de 26e jaargang en de 6e Babel+ een positieve babbel met -zoals we dat van Jean-Marie Dedecker gewend zijn-, tal van anekdotes. We geven hier in telegramstijl een overzicht van de inhoud van het gesprek dat een uur duurde. Warre Moons begint als volgt : " *In deze, ik zou zeggen de 5e of de 6e*

babbel+ -maar het is al 26 jaar ik mij met zo'n zaken bezig hou-, moest ik terloops toch maar zeggen de 26e jaargang, ik bedank Fred Dekeyser, ik bedank den Tesse van De Knoet en natuurlijk, u talrijke aanwezigen..".

Co-piloot.

Toevallig -?- Zondag 20 september 2015 verneemt

meer p. 2 ►

Is een periodiek dat maandelijks één of meerdere malen, zowel online als in geprinte versie, verschijnt. Het is totaal onafhankelijk en onderscheidt zich van andere tijdschriften wegens het dieper ingaan op het "maatschappelijke". De belangen van de burger staan aan de top, zonder politieke of andere inmenging waardoor onderwerpen behandeld kunnen worden die elders onvoldoende of helemaal niet aan bod komen. We bestrijden de corruptie, de incompetentie en het machtsmisbruik. Lezers kunnen reageren via de postbus of via e-mail.

Jaarabonnement : Online 80 euro, online sociaal 50 euro, losse nummers in kleur : 10 euro

van p. 1 ◀ Warre Moons aan de toeg in De Knoet dat JM nog rallypiloot is geweest. Jean-Marie geeft dat toe en daarbij valt de naam van Danny Colenbunders die ook in de zaal aanwezig is.

Sjoemelen voor media aandacht.

Het ging over de rally in Ieper waaraan Jean-Marie Dedecker als Bekende Vlaming en co-piloot, om media aandacht te krijgen, wilde deelnemen. Aangezien Jean-Marie Dedecker geen licentie van de automobielfederatie had, kon hij niet deelnemen. Maar Danny Colenbunders regelde voor Jean-Marie stante pede een -onrechtmatige- licentie! Met deze anekdote geeft een politicus toe, mede illegale praktijken, in het zadel te worden gezet en door de klassieke pers in het zadel te worden gehouden. We hebben toen ook gewonnen zegt Jean-Marie fier. In feite hadden ze gediskwalificeerd moeten worden.

IJsklimmer.

Het tweede onderwerp handelde het over het ijsklimmen. Jean-Marie lacht en reageert "ik heb één keer in mijn broek gescheten in mijn leven". Dat ijsklimmen gebeurde in de winter op uitdaging van de Schotse trainer

Warre Moons tijdens de Babbel+

Tony M. van de Engelse Nationale ploeg. Jean-Marie schetste het risico van die uitdaging en de schrik van zijn leven. In dit verhaal komt Geert Blanchart ter sprake en ook die was in de zaal aanwezig, Jean-Marie noemt Geert een dwarsligger als hijzelf.

Dertig kilo geleden.

De feiten speelden zich blijkbaar af in de jaren '86, daarop zegt Jean-Marie Dedecker, dat is dertig kilo geleden. Dat wil zeggen, dat Jean-Marie nu 116 kilogram moet wegen. Bij het begin van de Babbel+ zegt Warre Moons, dat JM verlangt naar zijn kleinkinderen en een gezond glas water. Gezien zijn BMI van 40.14 -ideaal is tussen 18.5 en 25.00- is het voor Jean-

Marie Dedecker dus hoog tijd dat hij meer van dat gezonde water drinkt, een BMI van 40.14 lijkt ons niet gezond. Jean-Marie zou voor zijn eigen gezondheid minstens 43,75 kilogram moeten afvallen. Misschien kan JM daarvoor even bij Bart De Wever informeren.

De Para's.

In het -sport- leven van Jean-Marie speelden de Para's een belangrijke rol. Hij begon op 16-jarige leeftijd met judo en één van zijn trainers, Robert Rombout, was een Para en daarmee werd op zondagmorgen getraind in de duinen. Jean-Marie herinnert zich dat dat bikkelharde trainingen waren, zo kregen zij een rugzak aan die werd gevuld met zand waarmee ze tot aan hun nek in de zee moesten gaan, dan

terugkeren en daarna nog 5 of 10 kilometer lopen. In zijn tijd als trainer van Ulla Werbroeck liet Jean-Marie haar hetzelfde doen en als enig excuus heeft JM dat zijn protegés kampioen zijn geworden. De militairen hebben hem discipline geleerd maar Jean-Marie heeft nooit overwogen zélf militair te worden omdat hij zijn hele leven al moeite heeft gehad met gezag.

De polder.

De geboorteplaats van Jean-Marie -Nieuwpoort- lag in de polder en 's-winters ging hij sla snijden bij hovenier André, een speciale man, zegt Jean-Marie die nog ooit met een riek achter de para's aanzat omdat ze een oefening hadden gehouden bij zijn serre, met alle gevolgen van dien. Met het sla snijden verdienen zij 5 Bfr. per uur en bovendien was het bij André goed van eten want op de boterham mocht niet alleen confituur maar ook hesp en kaas. In die tijd een grote luxe.

Kattenkwaad.

In zijn jeugd haalde Jean-Marie veel kattenkwaad uit. In de tijd dat hij als jongetje misdienaar was gebeurde het wel eens dat alle misdienaars -4- voordat de dienst begon in het wijwatervat plasten, en zo waren er nog dingen. Het ouderlijk huis van Jean-Marie stond langs de toegangsweg van Lombardsijde en 's-zondag passeerde daar Guido -die vanwege het volgend voorval nog steeds niet spreekt met Jean-Marie- om naar de mis te gaan. Guido was de zoon van een rijke boer die per week 5 Bfr. zakgeld kreeg. Als deze Guido passeerde moest hij aan Jean-Marie en zijn 3 broers tolgeld betalen totdat hun ouders dat te weten kwamen met als gevolg dat zij van hun ouders een pak rammel kregen.

foto EVER

Volgens sommige aanwezigen was er veel belangstelling voor de Babbel+, toch waren er nog veel stoelen leeg.

meer p. 3 ▶

◀ van p. 2

Che Guavara.

In zijn idealistische periode had Jean-Marie een grote bewondering voor Che Guavara tot hij zag welke armoede er heerste in Cuba. Op een bepaald moment ontwrichtte Ulla Werbrouck haar arm en moest zij naar het ziekenhuis en er was gezegd geen gips. Die was er pas nadat Jean-Marie 100 dollar bovenhaalde wat betekent dat voor degene die geen geld hebben er ook geen verzorging is. De gratis medische zorg is er dus als je die niet nodig hebt.

Student.

Het studentenleven Jean-Marie liep niet van een leien dakje. Hij was een goed student, studeerde in Gent voor arts -gynaecologie- tot zijn vriendin zwanger werd en hij genoodzaakt was te trouwen en te gaan werken. Het kindje, een dochtertje, overleed vrij snel na de geboorte. Hij begon te werken in een betonfabriek als arbeidsanalist en na een jaar deed hij examen om aangeworven te kunnen worden bij de bank BBL. In de betonfabriek verdiende hij 7.300 Bfr per maand en bij de bank was zijn beginsalaris 14.000 Bfr. per maand.

Flamingant.

Door zijn reizen in het kader van zijn judosport, viel Jean-Marie van zijn communistisch "geloof" Hij was in de DDR en Rusland, zelfs bij Ceausescu waar zij met de judoploeg logeerden op de vijfde verdieping van een hotel waar de lift één uur per dag werkte, een half uur 's-morgens en een half uur 's-avonds. Zijn ogen werden dus geopend. Flamingant is hij geworden toen hij in 1978 een testwedstrijd won om geselecteerd te worden om naar het Europees Kampioenschap per ploeg in Nederland te gaan.

Ondanks dat hij won werd hij niet geselecteerd omdat er in de ploeg evenveel Vlamingen als Walen moesten zitten, de bekende Belgische wafelijzerpolitiek.

Eerlijke sport.

Op de vraag van Warre Moons wat er zo plezant is aan judo antwoordt Jean-Marie : Winnen! Hij noemt judo, net zoals het boksen, een eerlijke sport. Het is winnen of verliezen, er zit niets tussenin en de sporter heeft alles volledig zelf in de hand.

Clubcoach.

Het was toeval dat Jean-Marie coach werd. Destijds was Jacques Rogge nog voorzitter van de topatleten en nadat Robert Van De Walle in 1980 Olympisch kampioen werd in Moskou ging hij in 1981 stoppen om nationaal trainer te worden. Na een

Links : Eddy Mertens LDD Boortmeerbeek. Rechts : Fred Dekeyser LDD Aarschot. Na afloop geen woord over LDD, LDD een afgelopen zaak?

nieuwjaarsreceptie stelde Rogge aan Jean-Marie voor om Van De Walle te assisteren omdat die laatste anders, volgens Rogge, "de mat zou afbreken". Na zes maanden had Van De Walle er genoeg van en Jean-Marie Dedecker werd zijn opvolger als Bondscoach.

Ulla Werbrouck.

Voor Jean-Marie was en is Ulla Werbrouck zijn surrogaat dochter die ongelooflijk getalenteerd is en heel trouw. Ulla

maakte in het begin van haar carrière echter de fout om maar weinig te trainen wat met haar talent tot op zeker hoogte onnodig was, maar eens de meest getalenteerde atleet in hogere regionen komt, moet ook hij/zij trainen. Tijdens het EK van 1992 faalde Ulla echter grandioos door haar gebrek aan training en werd in de eerste ronde uitgeschakeld. Jean-Marie is daarop zo kwaad geworden dat hij drie maanden niet meer met haar gesproken heeft. Daarna is Ulla met hangende pootjes terug gekomen en is als een "beest" beginnen trainen. Uiteindelijk werd Ulla Olympisch kampioene.

Voetbal.

Weinig goede woorden heeft Jean-Marie over voor het voetbal, dat hij een "Jeanettensport" noemt. Sommige voetballers moeten volgens hem het alfabet

bedrag afstaan aan de fiscus met daarbovenop nog 30% boete en bovendien moesten zij ook nog betalen voor hun sociaal statuut als semi-zelfstandige.

Doping.

Dopinggebruik bestaat, antwoordt Jean-Marie op de vraag van Warre Moons, zoals in elke sport. Het is een wereldwijd verspreid fenomeen. Jean-Marie beweert dat hij het onmiddellijk ziet als een atleet doping heeft gebruikt. Vreemd genoeg is het pas sinds 2001 dat in Wallonië gecontroleerd wordt op dopinggebruik.

Medailles.

Om af te sluiten stelt Warre Moons de vraag waar de destijds gewonnen medailles van Jean-Marie zijn. Hij antwoordt daarop kort en bondig : in een "seule" -emmer- op zolder omdat niemand nog weet dat hij ooit, in een ver verleden, judoka was, alles verwaterd snel en wordt vergeten. Anderzijds is hij erg dankbaar dat hij alles heeft mogen meemaken.

Afsluiter.

Warre Moons sloot deze Babbel+ af met enkel citaten van Jean Marie die hij samenvoegde tot enkele volzinnen. "... Ik ben op een leeftijd gekomen dat ik mijn dromen inwissel voor herinneringen. Judo was mijn levenswerk en met het oprichten van een nieuwe politieke partij heb ik een voetnoot in de Vaderlandse geschiedenis geschreven ..." .

NVDR.

Na afloop was iedereen weg als de bliksem. Volgens Fred dekeyser wilde Warre Moons snel naar het gereserveerd restaurant. We hebben dus geen vragen kunnen stellen over de plannen van LDD.

EVDS ©